

[Oluf Pedersen.]

medvirke til øget Oprustning, men virke lige modsat, ogsaa paa de mere besindige Elementer inden for baade Venstre og Konservative. Det er tilsyneladende, som om man fra den Side slet ikke aner den Fare, der lurer. Jeg har jo hørt her, at det ærede Medlem Hr. Brorsen er mægtig begejstret for mere Oprustning, og vi har gennem Ritzau faaet Meddelelse om, at noget saadant ogsaa gælder det ærede Medlem Hr. Krag. Men det forekommer mig, at de unge Venstremænd da burde forstaa, hvor farligt det er at gaa ind i en socialdemokratisk klassepolitisk Oprustning, at Faren for Danmark overhovedet ligger i, at man faar for meget Militærvæsen. Det har altid staaet for mig saadan, at det, som er Faren for Danmark, er en Opdeling i Befolkningen. Derfor har jeg sagt og ønsker at gentage det her, at set fra mit Synspunkt er Nazisme og Kommunisme Danmarks værste Fjender, og at bruge Ordet „dansk“ bag Nationalsocialisme staaer for mig som en Slags Blasfemi.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte meget kraftigt om, at nu skulde man opruste, og denne Oprustning skulde sikre Demokratiet. Jeg vilde gerne vide, om det ærede Medlem andetsteds fra kan henvise til praktiske Eksempler, som har givet noget Resultat, og om det ærede Medlem, hvis Resultater er opnaaet, da vil drage den fornødne Lære deraf; thi mig forekommer det tværtimod, at man maa anse et øget Militærvæsen for at være en Fare for Demokratiet, og jeg giver for saa vidt ikke meget for de Krokodilletaarer, det ærede Medlem græd over dansk Demokrati, forudsat at vi ikke faar noget mere Militærvæsen.

Man vil forstaa efter dette, at Retsforbundet ikke vil medvirke til dette Lovforslags Fremme, ud fra vore Synspunkter med Hensyn til, hvad der baader Land og Folk. Vi ikke blot elsker Freden, men vi tror ikke paa Kanoner. For mig er det ganske klart, at det, som er Danmarks egentlige Værn, for saa vidt Danmarks eneste Værn, er Danskheden og ikke vort Militærvæsen. Jeg mener ikke, det er ved djævelske Midler, vi kan sikre det Land, Gud har givet os at bo i. „Hvad skal det nytte“ er nøgternt, her er Fantasteri farligt, og derfor er det naturligt, at vi fra vor Side vender os imod den Slags Forslag.

Hvis man ser paa selve det forelagte Lovforslag, saa gaar det ud paa Optagelse af et stort indenlandsk Statslaan, et Laan paa ikke mindre end 50 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Rager har udtalt, at man muligvis burde optage dette Laan i Udlandet,

at man med andre Ord skulde prøve paa fra Udlandet at opnaa den fornødne Kredit til Indkøb af Kanoner. Jeg tror, det vilde være ganske urimeligt at optage et saadant Laan i Udlandet. Jeg har nok set, at en meget kendt Venstretaler har hævdet, at det vilde være kapitalforøgende, hvis man fik et saadant udenlandsk Laan, medens det virkelige Forhold er, at det vilde være kapitalforøgende.

Men jeg vil ogsaa vende mig mod den Tanke, at man, selv om man nu vilde ofre disse Penge, saa overhovedet skulde gaa til at optage et Statslaan. Naar man vil optage et Statslaan, maa det være Udtryk for, at Pengene er her i Landet, og skal man bruge dem, hvorfor saa ikke lige saa godt udskrive dem straks? Dette at optage et Statslaan vil sige, at man opnaar at faa forøget Rentefelt. Man opnaar at faa Skatten lagt over paa Efterslægten, andet sker der ikke ved det, og jeg kan ikke indse, at man med nogen som helst Ret kan gaa til et Indkøb af Kanoner paa Kredit. Jeg synes, at man fra alle Sider maa vende sig imod, at man optager et Statslaan til Militærudgifter. Det er saa urimeligt, at det ikke burde kunne faa Tilslutning fra nogen Side, men at den samlede Rigsdag i Enighed burde vende sig imod, at man optager Statslaan til Militærudgifter.

Og jeg gør her opmærksom paa, at en Optagelse af Statslaan er jo stridende mod det socialdemokratiske Partis Løfter. Det er stridende mod det, som Regeringen har lovet os. Man kunde snart spørge: Hvad er der tilbage af de Løfter, som Regeringen har givet? Den nuværende Regering har lovet os, at man skulde gaa til en Nedrustning. I Stedet for har vi faaet det modsatte. Den nuværende Regering har lovet os, at vi skulde have Tolden nedsat, lettet Byrderne for den arbejdende Befolkning, og man har gjort det modsatte. Den nuværende Regering lovede os, at man skulde inddrage de samfundsskabte Værdier, og man er ogsaa her gaaet den modsatte Vej. Nu kommer man med et Forslag om Statslaan.

Jeg spørger: Hvilke af de Løfter, som den nuværende Regering har givet, og som den har samlet Vælgerne paa, er i Behold? For mig at se, er det saaledes, at Regeringen har opgivet dem alle sammen. Alle de Løfter, som den samlede Tilslutning paa, er sat til. Ingen af dem er i Behold. Jeg vil gerne høre, om den radikale Ordfører eller Socialdemokratiets Ordfører vil kunne anføre blot et eneste af de Løfter, som de gik til Valg paa sidst, som de har holdt. Det vilde være interessant at se hvilke. Ganske givet